

vse svoje moči je žrtvoval nesebično. Prosimoga, naj ne omaga, naj ga ne moti brbranje od nasprotni strani, ampak naj dela čvrsto in neustrašeno kakor do zdaj. Bog daj skoro na svidenje! Nekdo.

Iz Velenja. (Stara pesem.) Nekje na Slovenskem, pa ne, da bi kdo mislil da v Šoštanj, so tako čudno veliki Nemci iz slovenske moke, da je res vredno, naj si jih človek bolj natanko pogleda. Nekaj jih je, ki so se pri vojaki na pol nemško naučili, nekaj pa jih zna nemški sem iz šol ali večji del jih samo nemško tlači. Ti ljudje pa so, ki upijejo zoper Slovence in bi jih najraje v eni žlici mrzle vode potopili. Ali ne gre! Če si ne dobijo sem iz Prusije pomagačev, sami nas Slovence še ne podavijo, če bi še tako radi. To bi radi že davno storili, ko bi mogli. Dokler bode Šaleška dolina stala, bodo v njej krepki in hrabri Slovenci prebivali, slišal se bode mili slovenski jezik govoriti, slišale krasne slovenske pesmi prepevati, kakor že mnogo mnogo stoletij Šaleška dolina je bila in bode slovenska, naj pa nemškutarji rečejo, kar hočejo in rogovilijo, kakor se jim poljubi. Da pa v Šoštanj niso Nemci, ampak sami nemškutarji, kažejo jasno njih imena. Ona izhajajo gotovo iz blage Tevtonije ali ka-li? So pametni pač tedaj ti gošpodje, da svojo narodnost tako z nogami tepajo. Oni so sinovi slovenskega naroda, naj to tudi tajijo, kakor hočejo. Kdor nam izmed njih dokaže, da je rojen Nemec, tisti zna več, kakor orehe tolči. Vsaka ptičica ljubi svoje gnjezdo, samo naši nemčurji zaničujejo svojo domovino in svoj materni jezik. To ni lepo, mi pa, dragi rojaki — ne vdajmo se!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Blizu vsi dež. zbori so še v teh dneh na delu, razprave pa se vrše po vseh še precej mirno. Posebno zanimljive niso v nobenem zboru in torej ni treba, da govorimo o njih na dolgo. — Minister zunanjih zadev, grof Kalnoky, se je vrnil iz Friedrichsruhe, a nič se ne sliši, kaj da je kje delal pri železnem kancelarji. — Minister za uk in bogočastje, dr. pl. Gautsch, se pripravlja na slovo ter bojda ne počaka, da se drž. zbor snide. — V štaj. dež. zboru je obveljalo, da prevzame dežela za 200.000 gold. obveznic, če se izpelje železnica od Radgone do Ljutomera. Dež. poslanec, g. Kukovec se jako poteguje za to železnico, ter je izročil veliko prošenj tamošnjih občin za njo. — V Koroškem dež. zboru je posl. G. Einspieler razlagal, kolika sila da se godi otrokom slov. starišev v šolah, ker je po gostem učitelju trd Nemec in ne umeje otrok, otroci pa njega ne. Poslanec dr. Abuja in nemški poslanci pa so kar zvreli nad nj, češ, da je po

ljudskih šolah vse v najlepšem redu, prav tako, kakor si želé slov. stariši sami. No tedaj pa je že vse v redu, če trdijo taki možje, da je! — Občina Prevaljska mora se razklati na dvoje, ker je nima nemškutarija še v rokah. Oj pravica! — Kranjski dež. zbor želi zavarovati učiteljem pokojnino pri kaki zavarovalnici. Ta misel je vredna, da se prevdarja. Ceneje bi hodile deželi gotovo pokojnine, toda ali je stvar iz drugih vzrokov izpeljiva? — Truplo prof. A. Raiča so prepeljali iz Prage v Ljubljano ter ga dali zadnji petek v tiho zemljo vstric strijca, žup. Bož. Raiča. — Iz Gorice je potegnul vodja tamošnje deške šole nekam na Italijansko. Pravi se, da zato, naj se izogne — ječi. Mož je imel laške razvade. — Na Primorji imajo nekje živinozdravnika, ki ne zna slovenski in spremlja ga za to kak žendar, da mu pomaga, ako ne razumeje ljudi. No, to pa je nov posel za žendarja! — V slovensko ljudsko šolo v Trstu se je vpisalo lepo število otrok in je torej upanje, da dobi mesto v par letih popolno slov. šolo. Doslej ne trpi take mestno starešinstvo. — Čudno je to, da je v Trstu kaeih 42 pruskih trgovcev. Da čuti in dela za Prusijo njih vsaki, to se kaže sem ter tje že skorej čez silo. — Hrvaški ban, Khuen-Hedervary, se še ni povrnil v Zagreb a tudi minister še ni, hrv. domoljubi pa še vedno ne dajo upanju slova, da še tak postane. — Naučni minister ogerski je postal grof. Albin Czaky. Mož je osebni prijatelj Tiszoy in povrh še Freimaurer in tak je, kakor navlašče seveda za naučno ministerstvo, za ministerstvo, ki ima tudi katoliške šole v rokah. Ebbata! — Dež. glavar za Istro, dr. Vidulich, je odstopil. Mož je slov. krvi a vleče skoz drn in strn z italijansko stranko. Ni ga škoda! —

Vunanje države. V Rimu pripravljajo se za slovesni vzprejem nemškega cesarja, Viljema II., z vso skrbjo in posebno minister Crispi dela na to, da ga vzprejme Rim sijajno, ker je glavno mesto Italije. No navdušenja in klicev „evviva!“ tedaj že bode, če ne drugače, na povelje! — V Madridu, glavnem mestu Španije, je umrl francoski marsal Bazaine, tisti, ki je bil nekaj let predsednik francoske republike. — General Boulanger, kje si? Nihče ne zna, kaj je z njim in kje da biva. Za to pa ga postavlja tudi vsak list kam drugam. To si je mož dobro naravnal, da je ljudem zmerom na jeziku — nekaj, kar ravno ugaja njegovim nakanam. — Anglija si je v strahu, da si ne pride v Aziji križem z Rusijo. Sredi tega dela sveta se je zaplela s Tibeško državo v vojsko in le-ta utegne klicati rusko vojaštvo na pomoč in vojska z Rusijo je gotova. Uzrok ji je to že lahko za strah. — Na Nemškem se čita sedaj skorej po vseh listih nekaj opazek cesarja Friderika III. iz časa vojske leta 1870. Sodi se, da mu jih

podtaka kak porednež ter hoče z njimi napraviti le železnemu kancelarju, knezu Bismarcku, sitnob. To je verjetno, kajti težko, če so one opazke v resnici iz rok pokojnega cesarja. — Na francoski meji so našli une dni nemškega žendarja v krvi. Prec so zagnali krik, da so ga Francozje vstrelili, na zadnje pa se je doglalo, da se je mož sam vsmrtil in tako se je nemirna kri Nemcev zopet vlegla. — Na mejah proti Nemčiji in Avstriji še je vedno veliko ruskih vojakov in se sklepa iz tega, da še pri teh treh državah ni vse v redu. — Bolgarija je še slej, kakor prej tista dežela, ki je kriva teh razprtij in med tem skuša princ Koburški spraviti nekak red v deželo, žal, da ne najde pravih mož za to. Njegova mati, princesinja Klementina, je menda edina, na katero se sme zanesti. — Med srbskim kraljem in kraljico pride bržkone na konci vendar-le do neke sprave, da ne boče treba ločitve nju zakona. Sedaj še biva kralj Milan v Gleichenbergu. — Turški sultan dobi novo skrb — v Makedoniji. Tam biva veliko Bolgarov in le-ti tožijo, da ne najdejo pri turških gospodkah nikjer pravice. Ako se potegne Rusija za te ljudi, treba boče Turčiji, da jim izpolni njih želje, če noče, da še izgubi tudi to deželo. — Grški kralj misli odložiti svojo oblast, brž ko se poroči njegov sin, kraljevič Konstantin, odloži kralj svojo krono ter se vrne gori v Dansko. Mogoče, da je to le raca in nič več. — Grška in turška vlada sta v prepiru zavoljo ribstva pri otokih Sporadskih. Grška precej rožlja z orožjem, vendar pa ni verjetno, da prime za voljo tega kedaj za orožje.

Za poduk in kratek čas.

Kruci na Sekolovskem.

Sekolovce imenujejo prebivalce v župnijah sv. Tomaža in sv. Lenarta nad Veliko nedeljo. Te župniji ležite tikoma ormoškega in ljutomerskega okraja, zato so iz teh dveh okrajev Kruci ali ogerski roparji čestokrat tudi na Sekolovsko pridrli.

Bilo je menda leta 1708, ko so prišli ogerski Kruci zopet na Štajarsko ter so ropali po ljutomerskem in ormoškem okraju.

Takratni ormoški graščak je zoper nje zbral nekoliko vojščakov, kmetov in kogar še je mogel dobiti, ter je hotel Kruce napoditi. A Kruci so bili močnejši in graščak je komaj pete odnesel. Ubežni graščak je prišel k svojim podložnim kmetom na Sekolovskem ter je med njimi začel novo vojsko zbirati zoper Kruce. Ko Kruci to izvejo, priderejo za njim po Sejanški dolini, misleči, da bodo ga tukaj ravno tako natepli, kakor pri Ormoži.

Ormoški graščak je razpostavil svoje voj-

ščake po Koračkem vrhu, na Gradišču in Kostanju. Kruci zanašaje se na svojo moč so pa šli nad nje od Sejanec, Bratonečic in Male vesi. Niže Gradišča blizu sedanjega posestnika Ormožanca so skupaj trčili. Bilo je bojda ravno ob času žetve. Ženske s srpi in sekirami so možkim pomagale, da so Kruce strašno naklestili in napodili. Malo niže Ormožanca imenujejo še zdaj neki prostor Reber, ker so bojda tam ubite Kruce ali reberje pokopali.

Ormoški graščak se je skazal Sekolovcem hvaležen in je jim dal postaviti cerkev sv. Tomaža in občinam sejanški, bratoneški in savski je podaril velike pašnike. Tudi posamezne Sekolovce je obdaril s posebnimi predpravicami. Tako so postavim bili Korparji, Dovečarji in savski Majceni oproščeni desetine in vojaščine. To je menda bil zadnji napad Krucev na Sekolovsko. Poprej pa so bili gotovo večkrat ondi, ker ljudje še zdaj pomnijo in pripovedujejo marsikaj, kar se je bilo dogodilo, ko so se Kruci tod klatili. Največ vejo o njih Koračani.

Nekega večera, ko so že Koračani „Zdravo Marijo“ odmolili, prijezdi množica Krucev po cesti od Ljutomera v Koračice. Koračani poznajoč njih divjost so pobegnili in se pokrili, samo neka vdova je ostala doma v svoji zaprti koči. Mislila si je menda, zakaj bi pustila hišo po noči brez varuba, da bi Kruci po njej ropali. Ona je zaprla vrata in v roke sekuro vzela. Ko Kruci do njene koče pridejo, butajo v zaprta vrata in se derejo: „Odprite“. Vdova jim odgovori: „Po noči nikomu ne odprem; če kaj hočete imeti, pridite po dnevu“. Kruci odgovarjajo: „Ako ne odpreš, ti vrata zlomimo in potem gorjé tebi“. Vdova pa pravi: „Naj le vlomi vrata, kdor želi, da mu s sekuro glavo razbijem“.

Kruci se niso za te besede vdovine zmenili, ampak so vdrli v kočo. Vdova smukne po lestvici na nahiš in lestvico za seboj potegne. Seveda so hoteli razdraženi Kruci za njo, a ona je metala na nje piskre in kropnjače prazne in polne, in ker Kruci niso bili navajeni takih lončenih kap, odšli so rekši: „Pustimo babo, pa pojdimo“. In odšli so spet nazaj proti Ljutomeru.

Drugokrat pa se je Krucem še hujše godilo v Koračicah. V neki jasni in lepi noči priletijo te nočne veše na svojih urnih konjih v Koračice. Med tem ko Kruci ropajo in plenijo, jezdi njih vojvoda po cesti gori in doli z golo sabljo v roki govoreč: „Kdor se le gane, bode mrtev“.

(Konec prih.)

Smešnica 39. Tonek ni bil priden, pa so mu oče dali šibe. Prec gre k dedeku ter se jim britko pritožuje. „Že prav“, reče dedek, „če nisi bil priden, pa je bilo dobro, da so oče ti jih našteali“. „Kaj“, vpraša Tonek, kaj smejo oče tepsti otroka, če ni priden?“ „Se vé“, od-